

POPARCIE (1) *sb n*

o oraz a *jasne*; e z tekstu nie oznaczającego *é*.

sg G poparcia. ◇ [A poparci(e). ◇ L poparcu.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. 2. *poprzeć*.

1. *Działanie na rzecz czego [czego]:* szukałem y używałem dróg rozmaitych do poparcia rzeczy/ aż y do obrązy. *JanNKar A2v*.

[*Zwrot:* »iść w poparcu« = *popierać*: Zaczyn nie mógł J.K.M. iść w poparcu dalszym przed się wzięcia swego dla rozproszenia od nawałności ludzi i okrętów *AktaSejmikPozn 1600 /215.*]

2. [*Zatarg:*

Zwrot: »między sobą poparcie czynić«: Iuż/ prawi/ żadnego nád siebie nie chciał ścićpieć/ Cefarz godnieyżego y pirwżego/ álbo Pompeius łobie rownego/ obádwa między łobą poparcie á krwawe woyny czynili/ ktoryby s nich miał być Cefárzem. *GilPos 175v*.

Szereg: »poparcie a krwawa wojna«: *GilPos 175v cf Zwrot.*]

Synonimy: 1. *pomoc*; 2. *spor, zatarga*.

Cf 1. **POPRZEĆ**

MN